

Boerenweteringbrug

Sinds 1927

Kunstenaar **Hildo Krop**

Waar **Van Hilligaertstraat**

Wegens werkzaamheden was het dezer weken kruip-door-sluip-door bij brug 406, oftewel de Boerenweteringbrug, die met brug 405, de Hildo Kropbrug en de Kinderbrug het verkeer om De Kom leidt. Voorbij de rood-witte linten dus, even voorbij het Apollohotel en de roeivereniging, om de anders zo achteloos voorbij gereden beelden van Hildo Krop (1884-1970) nader te aanschouwen die de bruggen van Piet Kramer – de ‘bruggenbouwer van de Amsterdamse school’ – sieren.

In september 1927 reed er voor het eerst verkeer over de brug. De beeldengroepen van de Steenwijkse banketbakkerszoon Krop zijn geïnspireerd op dichtregels van de socialist Abraham van Collem, die schreef over de maatschappelijke ellende van de armen en de hoop van de strijdenden. Aan de noordzijde een staande mannenfiguur, met geheven hand. Naast hem, van beneden naar boven, een vrouwenfiguur, een mannenfiguur met wederom geheven hand en een moeder met kind. Aan de zuidzijde een mannenfiguur met een banier en rondom hem maskerkoppen, sterren en bloemmotieven. De trapvormige opbouw van de twee werken refereert ook aan Van Collem, die van mening was dat de kunstenaar de mensen naar een hoger bewustzijn moest wijzen.

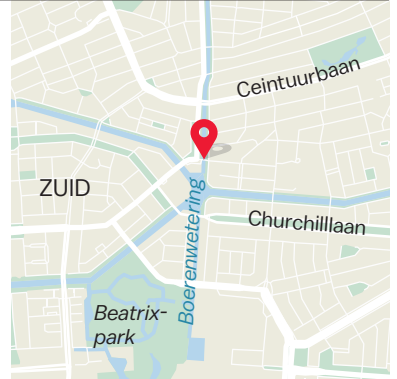
Veel symboliek dus, hier op de Boerenweteringbrug. De figuren hebben met hun kale ronde schedels en diepliggende ogen ook iets weg van aliens. Dat niet iedereen ingenomen was met de vele opdrachten die aan Krop werden verstrekt, valt te lezen in *Turks fruit* van Jan Wolkers, waarin de ik-figuur studeert aan de Rijksakademie van Beeldende Kunsten en af-

reket met de sociaaldemocratische kunst die Amsterdam domineerde.

‘Het viel niet mee om als beeldhouwer te beginnen in een stad die door een vorige generatie vol gepoot was met van die marxistische tuinkabouters,’ schrijft Wolkers. ‘Overal zag je ze. Op bruggen. Tegen de gevels. Aan pispakken. In zandsteen, in kalksteen of in graniet. Van die kleine mannetjes. Dwergjes met kale koppies en meestal ontbloot bovenlijf. Arbeiders moesten ze voorstellen in een staat waar de arbeid adelt. Maar een collega van me zei eens fluisterend: “Dat is geen menselijk socialisme. Dat is het socialisme voor de apen.” Nou ja, voorlopig had ik niets met die toegepaste Neandertalertjes te maken.’

Krop volgde net als zijn vader een bakkersopleiding. Daar werd hij postuum nog op gepakt door Gerard Reve, die in *Moeder en zoon* (1980) fulmineert tegen ‘de verschrikkelijke beelden van de communistische banketbakker, later ‘stadsbeeldhouwer’ Hildo Krop.’

Marjolijn de Cocq

→ Een van de beelden op Boerenweteringbrug in de Van Hilligaertstraat. FOTO JAKOB VAN VLIET